

[Finansministeren.]

måneder, men netop fordi der foreligger alvorlige problemer, synes jeg, at det at stille et forslag, om hvilket det gælder, at en meget stor del af det høje tings medlemmer har den opfattelse, at det ikke fører til en større samlet opsparing, men til en mindre samlet opsparing, med en vis ret kan betegnes som spilfægteri. Jeg vil imidlertid gerne give det ærede medlem hr. Poul Møller det tilsagn, at dersom der mellem anden og tredje behandling fra det ærede medlem skulle komme et forslag, der er af en sådan art, at der hersker en almindelig opfattelse af, at det vil kunne medføre en større samlet opsparing i samfundet, skal det blive taget under meget alvorlig overvejelse inden tredje behandling.

(Kort bemærkning).

Poul Møller: Det er meget venligt af den højtærede finansminister, at han vil tage det under alvorlig overvejelse de kommende to dage; men det, vi opfordrer til i dagsordensforslaget, er udarbejdelse af et forslag, der kan medføre en betydelig vækst i den frivillige private opsparing — og det er op til regeringen. Det er det, vi foreslår, og derved kan vi ikke komme ind i en diskussion om, hvorvidt den samlede opsparing falder eller stiger. Det er den samlede private opsparing, vi ønsker skal stige. Så siger finansministeren, at statsopsparringen må ses i forbindelse dermed — men, højtærede finansminister, hvor megen statsopsparring er der nu egentlig tilbage for det kommende finansår? Det vil jeg godt høre et svar på.

Finansministeren (Kjeld Philip): Det i økonomisk henseende afgørende må være den samlede opsparing, den private såvel som den statslige. Et forslag, der går ud på at forøge fradragspræmierne og dermed nedsætte skatterne, fører muligvis til en lidt større privat opsparing, men det fører givet til en væsentlig større nedgang i den statslige opsparing.

(Kort bemærkning).

Poul Møller: Jeg vil gerne stille det spørgsmål til den højtærede finansminister — jeg

havde nær sagt samvittighedsspørgsmål, men så langt skal man vel næppe gå: er det den højtærede finansminister ligegyldigt, om opsparingen finder sted som tvangsmæssig statsopsparing eller som en frivillig privat opsparing?

Finansministeren (Kjeld Philip): Det er mig ingenlunde ligegyldigt; men hovedformålet med det dagsordensforslag, som det ærede medlem har været med til at stille, er bekæmpelse af inflationen, og når det drejer sig om at bekæmpe inflationen, er det ligegyldigt, om det er staten eller private, der opsparer.

(Kort bemærkning).

Poul Møller: Da det ikke er den højtærede finansminister ligegyldigt, om opsparing finder sted som tvangsoopsparing eller som privat opsparing, og da den højtærede finansminister sikkert vil give mig ret i, at inflationens bekæmpelse gennem en forøgelse af den private opsparing kan fritage staten for en tvangsoopsparing, synes jeg, finansministeren skulle revidere sit syn, så at han kan undgå den statslige tvangsoopsparing ved at forøge den private opsparing og derigennem komme i overensstemmelse med det, der er vigtigt for ham: at forøge den samlede opsparing.

Hermed sluttede forhandlingen.

Der foretoges først afstemning om det fremsatte forslag om motiveret dagsorden.

Forslag om motiveret dagsorden af Foged og Poul Møller (se sp. 3539)

forkastedes med 86 stemmer mod 58.

Derpå foretoges afstemning vedrørende forslag til lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten.

§ 1, ændringsforslag nr. 2, § 2, således ændret, og ændringsforslag nr. 1 om indsættelse af en ny paragraf *vedtoges* uden afstemning.

Underændringsforslaget under nr. 4 til ændringsforslag nr. 3

forkastedes med 88 stemmer mod 68.